EXTRA NUMMER

VAN HET

SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD,

Maandag 24 December 1860.

LANDMAIL BERIGTEN,

loopende tot 9 November.

POLITIEK OVERZIGT.

Sedert het vertrek van de laatste mail heeft er niet veel levendigheid in onze politiek geheerscht. De kamer was op reces gescheiden en is den 7den dezer weder te zamen gekomen, wanneer de discussien over de regterlijke inrigting zijn aangevangen, die wel eenigen tijd zullen aanhouden. Volgens het voorloopig verslag in de vorige zitting uitgebragt, had dit ontwerp veel kans van aangenomen te worden. In het eindverslag in deze zitting gegeven, zijn de bezwaren van vele leden zeer vermeerderd, zoo dat de uitslag twijfelachtiger schijnt.

Intusschen hebben de voorloopige verslagen over de begrootings wetten het licht gezien. Het verslag over het eerste hoofdstuk, hetwelk de politieke beschouwingen bevat, is zeer scherp. Men gelooft echter niet dat buiten den minister van kolonien, een ander gevaar loopt zijne begrooting te zien verwerpen. De rapporteurs over het ontwerp betreffende het batig slot en de begrooting van kolonien hebben te zamen gewerkt, zoodat waarschijnlijk bij de behandeling der begrooting van kolonien de groote slag over koloniale zaken plaats zal hebben, welke men vroeger gewoon was bij de behandeling van het ontwerp, betreffende het batig slot te leveren. Wat de uitslag zal zijn is nog niet met zekerheid te voorspellen. De minister zal echter een moeijelijken strijd hebben, vooral nadat het bekend geworden is, dat het contract van Pangka voor eene aanzienlijke som door de nieuwe concessionarissen is verkocht.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Het onrustbarende gerucht, tijdens ons vorig nommer vooral te Parijs in omloop, als zou Oostenrijk Sardinie den oorlog willen verklaren, zoo het niet mogelijk was, aan de Italiaansche aangelegenheden een andere rigting te geven, is sedert eenige dagen verstomd en heeft plaats gemaakt voor de hoop, dat men althans vooreerst van die zijde voor geene verstoring van den Europeschen vrede te duchten zal hebben. Die verandering van denkwijs dagteekent hoofdzakelijk van het oogenblik, waarop zich het gevoelen vestigde, dat de conferentie te Warschau zonder eenig resultaat voor Oostenrijk afgeloopen is. Immers komen nagenoeg alle onafhankelijke dagbladen daarin overeen, dat met opzigt tot die bijeenkomst — welke in het voorbijgaan gezegd, door een plotseling opgekomen ziekte der keizerin-weduwe van Rusland, kort daarop, 1 Nov. overleden, vroeger werd afgebroken dan aanvankelijk bepaald was — te Weenen, of alle illusie is verdwenen, te meer, nu van de Russische zijde werd verklaard, dat de conferentien te Warschau geen ander doel konden hebben dan eene bevestiging van den Europeschen vrede. Uit die verklaring blijkt toch, dat indien de keizer van Oostenrijk op ondersteuning van oorlogzuchtige plannen gerekend heeft, hij zich grootelijks heeft vergist. Men voegt er bij, dat de Oostenrijksche diplomatie die van Rusland meer doortrokken heeft gevonden met de Fransche zienswijze dan men dacht. Ook moet de omgang tusschen de beide keizers zeer koel zijn geweest. In *één* ding schijnen de drie souvereinen overeengekomen te zijn, namelijk dat geen congres plaats zal hebben.

Dit is, zoo als wij zeiden, het schier algemeen gevoelen nopens het resultaat der Warschausche conferentie. En men mag ook vragen; op wie rekende Oostenrijk, om het in zijne plannen bij te staan? Op Rusland, dat door de ophanden emancipatie der boeren, door de beloofde administrative hervormingen, zoo dringend noodig, bijna evenveel behoefte aan rust heeft als Oostenrijk zelf, of op het weifelende Pruissen, dat in een toestand van overgang verkeert en welks regering zeer goed weet, dat het volk van geen tusschenkomst ten behoeve van het beginsel der legitimiteit *quand même* weten wil? Niettemin gaan hier en daar ook stemmen op, die, en niet geheel zonder grond, aan die beweerde vruchteloosheid der conferentie slechts tot zekere hoogte geloof slaan en volhouden, dat daar toch wel een programma tot stand is gekomen, maar dat men het over de wijze van uitvoering niet eens kon worden. In dat geval zal daarvan wel spoedig iets blijken.

Wat Oostenrijk overigens mede van krijgszuchtige ondernemingen zal afhouden, is de minst genomen, twijfelachtige indruk dien de laatste concessien in het rijk gemaakt hebben. Immers hebben te Pesth, zoodra die concessien bekend waren geworden, herhaaldelijk oproerige bewegingen plaats gehad, zoo zelfs, dat de militaire magt moest tusschen beiden komen. Nu is het wel waar, dat die bewegingen hoofdzakelijk plaats hadden onder de lagere volksklassen, maar er blijkt toch uit, dat de opgewondenheid in dat land groot is en het heeft al den schijn, als of deze concessie daaraan geen einde zullen maken. Daarbij komt, dat de nieuwe lands-statuten voor de overige provincien des rijks zeer sober zijn uitgevallen, waardoor aldaar groote ontevredenheid is geboren en het reeds vroeger geopperde vermoeden niet weinig versterkt wordt, dat deze concessien louter een pacificatie van Hongarije ten doel hebben gehad. Het is treurig, dat Oostenrijk zich zoo hardhekkig aan zijne oude versleten staatkunde blijft vastklemmen, en blind schijnt te blijven voor de gevaren, welke dit land door inwendige verdeeldheid en ontevredenheid, vooral door een ophanden staatsbankroet bedreigen. Reeds de voet van oorlog, waarop de armee bestendig gehouden wordt, die o. a. alleen in het Venetiaansche tot een cijfer van 280,000 man opgevoerd is, zou genoegzaam zijn om de best geregelde finantien te ruïneren. Het is dus èn voor de rust van Europa èn voor Oostenrijk zelf allergelukkigst, indien het zich met de daad bevestigt, dat noch Rusland noch Pruissen van eene aanvallende politiek hebben willen weten. Het beste ware: afstand van Venetie tegen een behoorlijke schadevergoeding, gepaard met een volkomen breken met het oude stelsel. Daartoe echter bestaat vooreerst nog weinig uitzigt.

De volledige uitslag van de volksstemming in Napels is thans officieel bekend. Het aantal van hen, die voor de vereeniging met Sardinie gestemd hebben, bedraagt meer dan 1.300.000, terwijl slechts 10.000 daartegen hunne stem uitgebragt hebben. Het resultaat van de stemming op het eiland Sicilie is nog niet openbaar gemaakt; doch men kan voorshands aannemen, dat de verhouding niet veel verschillen zal. Koning Victor Emanuel zal evenwel vooreerst zijn intogt nog niet te Napels doen. Hij wil, zoo zegt men althans, daartoe het tijdstip afwachten, waarop koning Frans voor goed den Napelschen bodem zal hebben verlaten. Dit kan evenwel nog eenigen tijd duren, want deze koning houdt zich nog steeds te Gaëta staande, en zijne troepen ontvangen dagelijks van alle zijden versterkingen, zoodat de inneming van deze overigens goed versterkte plaats, voor de vereenigde Garibaldiaansche en Sardinische troepen een harde noot om te kraken zal wezen. Inmiddels is Capua eenige dagen geleden in handen der Pimontezen gevallen, en heeft de Piemonteesche armee, onder Victor Emanuel, aan de Garigliano een beslissende overwinning op de Bourbonsche troepen behaald en de positien van het dal van Mola bezet. Men kan dus eerlang de tijding te gemoet zien, dat het beleg van Gaëta een aanvang genomen heeft. Van de zeezijde blijft die plaats open, eensdeels, omdat de mogendheden de blokkade der haven niet hebben willen erkennen, anderdeels omdat de keizer der Franschen, met voorbijzien van het stelsel van non-interventie, een aanval op Gaëta van de zeezijde niet wil gedoogen. zelfs is het Sardinisch eskader, toen het den 27sten October eene stelling der Bourbonsche troepen aan den mond der Garigliano aanviel, daarin door den Franschen admiraal gestuit. Deze zonderlinge houding van Keizer Napoleon, zoo geheel in strijd met zijne vroegere handelingen, heeft veel te denken en zelfs tot het vermoeden van eene verandering in de Fransche staatkunde aanleiding gegeven. Hoe dit zij en of de keizer, sedert hij gemerkt heeft dat verdere vreedzame veroveringen in den geest van die van Savoye geheel Europa tegen hem in het harnas zouden jagen, de Italiaansche beweging al of niet met een minder gunstig oog aanziet, het is een vreemd verschijnsel en maar half bevredigend is de verklaring, die daarvoor van de Fransche zijde gegeven wordt. Volgens die verklaring wil het Fransche gouvernement geenen aanval op Gaëta van de zeezijde gedoogen, dewijl de aldaar vereenigde leden der koninklijke familie daardoor in persoonlijk gevaar zouden komen, en heeft het van dit besluit aan de Sardinische bewindslieden kennis gegeven en daardoor deze genoopt om den aanval op Gaëta tot operatien van de landzijde te beperken. Dat besluit was ook aan den Franschen vlootvoogd, den admiraal de Tinan, bekend, maar is door dezen ruimer opgevat dan zijn gouvernement bedoelde, en ook tot den mond van den Garigliano uitgestrekt. Die misvatting is hem sedert onder het oog gebragt, en hij zal voortaan de operatien der Sardinische vloot, welke niet regtstreeks tegen Gaëta gerigt zijn, ongehinderd laten voortgaan.

Ook in Umbrie en de Marken heeft de volksstemming plaats gehad. Ook daar heeft de groote meerderheid der bevolking zich voor de aanhechting bij Sardinie verklaard.

In de vorige maand heerschte er eene algemeene verbazing, ten gevolge van het berigt dat de Fransche gezant te Rome aan generaal Lamoricière eene dépêche had gezonden, meldende dat keizer Napoleon had besloten den inval der Piemontezen in Umbrie en de Marken met geweld te keer te gaan. Bij nader inzien bleek dit berigt evenwel onjuist te zijn. Immers, volgens eene verklaring deswege in het officieel orgaan te Rome, had Lamoricière slechts openbaarheid gegeven aan eene dépêche van den minister van oorlog, waarin deze zeide vernomen te hebben, dat keizer Napoleon in dien zin aan Victor Emanuel had geschreven. Hiermede was evenwel de zaak nog niet afgedaan, want de Fransche gezant ontkende ten stelligste, dat er ooit in eene dépêche of eenig ander stuk uit Parijs sprake was geweest van een verzet »met geweld" tegen een inval van Piemont op het Pauselijk grondgebied. De gezant heeft daaromtrent dan ook, namens zijne regering, bij het Pauselijk gouvernement eene vrij scherpe nota ingediend, ten gevolge waarvan het officieel orgaan te Rome eene voldoende rectificatie daarvan heeft gegeven.

Zoo als gemeld is hebben de mogendheden, elke op verschillende wijze, eene afkeurende demonstratie aan den dag gelegd ten aanzien van Sardinie's handelwijze in Italie. De eene heeft haar gezant teruggeroepen, de andere geprotesteerd een derde heeft te Turin een zaakgelastigde gelaten, enz. Van Engeland alleen had men tot dus verre niets vernomen. Deze mogendheid heeft echter in deze zoo gewigtige aangelegenheid evenmin het stilzwijgen bewaard. Doch zoo zij heeft gesproken, dan is het niet in afkeurenden zin. Lord John Russell heeft namelijk aan den Engelschen gezant te Turin eene dépêche doen toekomen, waarin de minister in hoofdzaak heeft doen uitkomen, dat Sardinie niet ten onregte de Italiaansche bevolking te hulp is gesneld, zoodat Engeland geen afkeurend oordeel over zijn gedrag kan uitspreken. In deze verklaring ligt ongetwijfeld ook eene afkeuring van Frankrijks handelwijze te Gaëta opgesloten. Den tekst dier dépêche deelen wij onder de *Engelsche Post* mede.

Den 28sten Oct. hebben alom in Zwitserland de verkiezingen plaats gehad tot vernieuwing van den nationalen raad of de tweede kamer der wetgevende magt van het eedgenootschap. Het meerendeel der aftredende leden is herkozen, en de gematigd radicale partij heeft de meerderheid behouden. De weinige niet herkozenen zijn meestal mannen, welke voor inschikkelijkheid jegens Frankrijk in het geschil betreffende Opper-Savoye pleiten. Daartegen is de heer Stämpfli, welke in die zaak krachtdadige maatregelen tot handhaving van de regten en belangen des eedsgenootschap aanbeveelt, op twee of drie plaatsen herkozen. Al de bewindslieden of leden van den Zwitserschen Bondsraad zijn ieder door zijn kanton op nieuw afgevaardigd. De candidaten der *Helvetia*, een politiek genootschap van ultra radicale strekking, zijn slechts op een klein aantal plaatsen gekozen.

Het bevestigt zich dat de Deensche regering ijverig in de weer is om bij de groote mogendheden de overtuiging te vestigen, dat Denemarken's regten op de Duitsch-Deensche hertogdommen haar allezins veroorloofden te handelen, zooals zij gehandeld heeft. Het schijnt thans ook buiten allen twijfel, dat de Engelsche regering, welke een tijd lang eene houding had aangenomen, alsof zij de aanspraken van Duitschland erkende, thans in die kwestie partij heeft getrokken voor Denemarken tegen Duitschland.

Volgens de laatste berigten uit den Kaukasus hebben in den loop van Augustus en September, in het land der Schapsugen en in andere streken van den Kuban, vele schermutselingen plaats gehad, die in zooverre gunstig voor de Russen uitvielen, als de vijand, die dikwijls zeer sterk was, met verlies op de vlugt geslagen werd en ook een aantal auls verwoest werden; in het algemeen echter werd daardoor toch niets positiefs bereikt en hebben de Russen dit gedeelte van den Kaukasus nog altijd niet kunnen onderwerpen.

Van den Amur wordt gemeld, dat in de maand Maart dezes jaars aan de grenzen van Mandsjoerije onlusten zijn voorgevallen. De Russische posten aldaar, die trouwens vrij zwak waren, werden herhaaldelijk bedreigd en uitgetart en hunne positie werd eindelijk zoo onaangenaam gemaakt, dat de bevelhebber, ten einde ergere gevolgen te voorkomen, het raadzaam achtte op den 12den Maart, met het aanbreken van den dag, de posten in te trekken en met allen spoed verder op Russisch grondgebied terug te trekken. Die officier zal wegens een zoodanig verlaten van zijn post waarschijnlijk zijn ontslag krijgen. Overigens zijn de Russische grensposten later hersteld en waarschijnlijk versterkt geworden.

NEDERLAND.

De Overland-post, loopende tot 14 September, is den 3den November hier te lande aangekomen.

— De groote verandering die de weersgesteldheid heeft ondergaan en waarvan wij reeds met een woord in ons vorig berigt melding konden maken, heeft sedert stand gehouden. Intusschen is het bij dit fraaije weder soms reeds fel koud en heeft het 's nachts herhaaldelijk vrij sterk gevroren.

— Wij vernemen dat de heer D Borski, te Amsterdam, zijn ontslag heeft genomen als lid van de eerste kamer der staten-generaal.

— Bij de den 30sten October te Leeuwarden plaats gehad hebbende verkiezing voor een lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, is gekozen de heer mr. *J. Dirks*, met 839 van de 1656 uitgebragte geldige stemmen. De heer Tacoma verkreeg 786 stemmen.

— Naar men verneemt zal eerstdaags een wetsontwerp op de nationale militie aan de tweede kamer der staten-generaal worden ingediend.

— Z. M. de koning is den 6den naar Soestdijk vertrokken, doch denzelfden dag van daar teruggekeerd.

— H. M. de koningin-moeder wordt eerst na den 6den December van Soestdijk in de residentie verwacht.

— Tengevolge van het overlijden van H. M. de keizerin-weduwe van Rusland, zal door het Nederlandsche hof den rouw gedurende zes weken worden aangenomen.

— Z. M. de koning groothertog, heeft den bisschop Arnoldi, van Trier, benoemd tot groot-officier der Orde van de Eikenkroon.

— De prins-regent van Pruissen heeft benoemd tot ridders der orde van den Rooden Adelaar 3de klasse, den kapt.-luit. t/z. jhr. de Casembroot, adjudant des konings, en den 1sten luit. baron Snoukart van Schauburg.

— Door den minister van kolonien zijn benoemd tot kandidaat-ambtenaren 1ste klasse voor de burgerlijke dienst van Neerlandsch-Indie, de heeren: mr. J. H. Bergsma, mr. W. C. Star Busman, A. A. Buijskes, jur. cand., mr. H. J. Canter Visscher, J. P. F. Filz, jur. cand., mr. H. Haantjes, mr. J. van Kaathoven, mr. D. Koorders, J. Hulshof Pol, jur. cand., mr. J. J. Sneither, G. H. Blanken, theol. cand., dr. J. D. Homan; tot kandidaat ambtenaren der 2de klasse, de heeren: R. E. d'Abo, H. J. H. Beekveld, T. G. A. Canter Visscher, C. F. Deibert, H. A. baron de Geer, W. J. C. Groos, W. L. H. A. Harloff, O. A. Burnay Lautier, K. W. H. Ligtvoet, J. W. F. J. Meinsma, A. van der Gon Netscher, J. W. M. v. d. Palm, M. F. Reijnst, J. W. A. van Soest, W. Steinmetz, C. M. F. Stockhousen, W. Vôute, F. L. Wittenrood en jonkhr. C. H. A. van der Wijck.

— Z. M. heeft den schout-bij-nacht *G. Vogelpoot*, komm. en insp. van Zr. Ms. zeemagt in O.-I. *benoemd* tot kommandeur der orde van den Nederl. leeuw; — *erkend*, *A. R. J. Cramerus* als consul van Sardinie te Batavia, voor Nederl. Indie; — *overgeplaatst* bij de inf. in Oost-Indie, den 2den luit. *S. D. Kramers*, van het 3de reg. inf.; — voorts *benoemd* bij de inf., tot 1sten luit. (naar anc.) den 2den luit. *I. F. W. Gravenhorst*, tijdelijk gedet. in West-Indie.

ENGELAND.

De *Daily News* bevat de volgende dépêche van lord Jhon Russell aan sir James Hudson, den Engelschen gezant te Turin:

Foreign Office, 27 October.

»*Sir*,

»De laatste stappen van den koning van Sardinie zijn door verscheidene van de voornaamste Europische hoven sterk afgekeurd geworden. De keizer der Franschen heeft op de tijding van den inval van het leger van Generaal Cialdini in den Kerkelijken Staat zijn gezant te Turin teruggeroepen en tevens als het gevoelen der keizerlijke regering te kennen gegeven, dat de inval op het Pauselijk gebied afkeuringswaard is. De keizer van Rusland heeft, naar wij vernemen, in sterke bewoordingen zijne verontwaardiging te kennen gegeven over het binnenrukken van het Napelsche gebied door het Sardinische leger en zijne geheele ambassade uit Turin teruggeroepen. De prins-regent van Pruissen heeft het eveneens noodig geoordeeld zijne ontevredenheid aan Sardinie te laten betuigen, hoewel hij het niet noodzakelijk geacht heeft zijn gezant terug te roepen.

»Na deze diplomatieke handelingen zoude het niet regtvaardig zijn jegens Italie, of van achting getuigen jegens de overige groote Europesche mogendheden, indien de regering van H. M. nog langer de uitdrukking van haar gevoelen achterwege hield.

»Terwijl zij dit alsnu doet, is H. M. regering niet voornemens over de gronden, welke in naam des konings van Sardinie voor den inval in het Romeinsche en Napelsche gebied zijn

aangevoerd, een strijd te openen. Of de paus al dan niet het regt had zijn gezag door middel van in den vreemde aangeworven troepen te verdedigen; of men van den koning der Beide Sicilien kan zeggen dat hij geabdiqueerd heeft, zoolang hij nog zijne vlag te Capua en Gaëta handhaaft, dit zijn de kwestien niet, waarover H. M. regering zal uitweiden.

„De groote kwestien, welke het volgens haar gevoelen geldt, zijn de volgende: Had het volk van Italie het regt de hulp van den koning van Sardinie in te roepen, om zich te bevrijden van regeringen, met welke het ontevreden was? En had de koning van Sardinie het regt aan het volk van de Romeinsche en Napelsche staten den bijstand zijner wapenen te verleenen; Er schijnen twee beweegredenen te hebben bestaan, welke het volk van de Romeinsche en Napelsche staten hebben geleid om bereidwillig medetewerken tot omverwerping hunner regeringen. De eerste beweegredenen was dat de regering van den paus en den koning der Beide Sicilien zóó slecht zorgde voor de handhaving van het regt, de bescherming der persoonlijke veiligheid, voor de welvaart van het volk in het algemeen, dat hunne onderdanen de omverwerping hunner beheerschers als eene preliminaire voorwaarde voor elke verbetering van hun toestand beschouwden.

„De tweede beweegreden was die, dat sedert 1849 de overtuiging had wortel geschoten, dat de eenige wijze waarop de Italianen zich hunne onafhankelijkheid van vreemde heerschappij kunnen verzekeren, bestaat in de vorming van eene eenige en sterke regering voor geheel Italie. De worsteling van Karel Albert in 1848 en de sympathie welke de thans regerende koning van Sardinie voor de Italiaansche zaak aan den dag heeft gelegd, hebben natuurlijk ten gevolge gehad, dat de naam van Victor Emanuel, met het eenige gezag, waaronder de Italianen wenschen te leven, in verband is gebragt.

„De zaak van dat standpunt beschouwende, moet H. M. regering erkennen, dat de Italianen zelven het beste moeten weten, wat hun belang vordert.

„De beroemde regtsgeleerde Vattel, nagaande in hoeverre de Vereenigde Provinciën geregtigd waren, den prins van Oranje te ondersteunen, toen deze een inval in Engeland deed en den troon van Jacobus II omverwierp, zegt bij die gelegenheid: „Het gezag van den prins van Oranje was ongetwijfeld van invloed op de beraadslagingen der Staten-Generaal, doch verleidde hen niet tot het plegen eener onregtvaardige daad, want wanneer een volk op goede grondslagen tegen een verdrukker de wapenen opvat, dan is het slechts eene daad van regtvaardigheid en edelmoedigheid, dappere mannen in de verdediging hunner vrijheden bij te staan."

„Alzoo komt, volgens Vattel, de kwestie hierop neder: Heeft het volk van Napels en van den Romeinschen Staat op goede gronden de wapenen tegen hunne regering opgevat?

„Wat dit belangrijk punt betreft, houdt H. M. regering het daarvoor dat het bewuste volk zelf het best zijn eigen aangelegenheden kan beoordeelen. H. M. regering acht zich niet geregtigd te verklaren dat de bevolking van Zuid-Italie geen goede gronden heeft gehad, het gezag van hare vroegere regeringen af te werpen; H. M. regering kan derhalve niet beweren, dat zij den door den koning van Sardinie verleenden bijstand kan afkeuren. Er blijft echter nog een kwestie van feiten over. De aanhangers der gevallen regeringen beweren dat het volk van den Romeinschen staat aan den paus, en het volk van het Napelsche koningrijk aan de dynastie van Frans II verknocht waren, doch dat Sardinische agenten en vreemde avonturiers door geweld en list de troonen van die vorsten hebben omvergeworpen.

„Doch, na de verwonderlijke gebeurtenissen, welke wij beleefd hebben, wordt het moijelijk te gelooven dat de paus en de koning der Beide Sicilien de liefde hunner onderdanen bezaten. Hoe komt het, moet men zich zelven afvragen, dat het den paus onmogelijk was een Romeinsch leger bijeen te brengen en dat hij zich gedwongen zag zich geheel en al op vreemde huurlingen te verlaten? Hoe kwam het verder dat Garibaldi bijna geheel Sicilie met 2000 man veroverde, en met 5000 man van Reggio naar Napels marcheerde? Hoe anders dan ten gevolge van de algemeene ontevredenheid van de bevolking der Beide Sicilien? Men kan ook niet zeggen, dat deze uiting van den volkswil uit een luim ontstond, of ongegrond is. Veertig jaren geleden beproefde het Napelsche volk, zijn bestuur, onder de heerschende dynastie, op een regelmatigen weg en op gematigde wijze te hervormen. De Europesche mogendheden kwamen te Laybach bijeen en namen, met uitzondering van Engeland, het besluit die poging met geweld te onderdrukken. Zij werd onderdrukt en een groot buitenlandsch leger bleef in het koningrijk der Beide Sicilien achter, om de maatschappelijke orde te handhaven. In 1848 beproefde het Napelsche volk nog eens, onder de dynastie der Bourbons, zich de vrijheid te verschaffen; doch zijne beste patriotten boetten met eene tienjarige gevangenschap de misdaad, dat zij hun vaderland willen bevrijden. Is het derhalve wonder dat de Napolitanen wantrouwend zijn geworden en in hun verbolgenheid in 1860 de Bourbons van zich stooten, even als in 1688 Engeland de Stuarts van zich afgeworpen heeft? Men moet ongetwijfeld toegeven dat het op zich zelf beschouwd eene ramp is, wanneer de banden, welk een vorst aan onderdanen binden, verbroken worden. Het begrip van trouw wordt verward, de erfopvolging wordt strijdig gemaakt, vijandige partijen bedreigen de rust der maatschappij; regten en aanspraken staan tegen elkander over verstoren de harmonie in den staat. En toch moet men aan den anderen kant erkennen; dat de Italiaansche revolutie met eene zeldzame gematigdheid is tot stand gekomen. Op de omverwerping van het bestaande gezag volgde geen uitbarstingder nationale wraak, gelijk dit maar al te dikwijls het geval is. De begrippen der democraten verkregen nergens de bovenhand. De openbare meening hield de uitspattingen van de openbare zegepraal in toom. De geachte vormen van de constitutionnele monarchie paarden zich aan den naam van een vorst, welke eene oude en roemrijke dynastie vertegenwoordigt.

„Daar dit de oorzaken en de bijomstandigheden van de Italiaansche revolutie waren, kan H. M. regering niet toegeven dat genoegzame grond voorhanden was voor de gestrenge afkeuring welke Oostenrijk, Frankrijk, Pruissen en Rusland hebben aan den dag gelegd over de handelingen van den koning van Sardinie. H. M. regering rigt liever haren blik op het verblijdend gezigt van een volk, dat te midden der sympathie en de goede wenschen van Europa, het gebouw zijner vrijheden optrekt en zijne onafhankelijkheid bevestigt.

„Ik heb de eeren. „John Russell.

„P. S. Het staat u vrij den heer Cavour een afschrift van deze dépêche te geven."

FRANKRIJK.

— In den morgen van den 30sten October heeft de keizer te Boulogne de aangekondigde revue over de keizerlijke garde gehouden. Niettegenstaande het weder zich aanvankelijk minder gunstig liet aanzien, was daarbij toch eene ontzagchelijke volksmenigte tegenwoordig. Vooral behoorde tot de uitmuntend geslaagde monoeuvres het leggen van eene schipbrug over de Seine, dat in een betrekkelijk korten tijd werd uitgevoerd. Bij de troepen vertoonde zich de meeste geestdrift.

Bij gelegenheid dezer revue heeft zich een incident voorgedaan, hetwelk veel sensatie bij de daarbij aanwezigen heeft teweeg gebragt. Bij het defileren der troepen trad namelijk eer soldaat uit het gelid, wierp zijn ransel af en snelde op den keizer toe, die, deze beweging bemerkende, zijn paard deed steigeren. De soldaat greep naar de teugels, doch werd onmiddelijk door prins Napoleon en eenige personen van het keizerlijk gevolg tegengehouden. Wat de man voornemens was en hoe het verder is afgeloopen, weet niemand. Men schijnt dit opzettelijk geheim te willen houden.

— In de Parijsche officiele kringen is het gevoelen vrij algemeen, dat de keizer slechts een voorwendsel zoekt, om de Fransche troepen uit Rome terug te ontbieden. Zeker iemand, die van daar is teruggekomen, heeft den paus gesproken over de bescherming, die hij van keizer Napoleon ontvangt. De paus beantwoordde dit met eenglimlach en zeide eenvoudig: „Ja wel, bescherming! Eene zonderlinge bescherming!"

— Het is vooral mgr. de Mérode, die, in strijd met het advies van den kardinaal Antonelli, nog steeds als zijne meening te kennen geeft dat de paus Rome moet verlaten. De heer de Mérode heeft daaromtrent onlangs eene vrij levendige woordenwisseling gehad met generaal Goyon.

— De *Constitutionnel* deelt mede dat de Fransche gezant te Rome aan de Pauselijke regering een ernstig vertoog heeft gezonden over het artikel in het officieel dagblad aldaar, betreffende het reeds meermalen besproken berigt eener geruststellende dépêche aan generaal Lamoricière, omtrent den inval der Piemontezen. In de door het genoemd orgaan daarbij medegedeelde dépêche van den Franschen gezant wordt namelijk gezegd, dat keizer Napoleon zich „*met geweld*" tegen een inval in Umbrie en de Marken zou verzetten, terwijl die woorden volgens den *Constitutionnel* niet in het oorspronkelijk stuk en ook in geene enkele andere dépêche voorkwamen en dus door het officieel orgaan er eigendunkelijk zijn ingelascht. De *Constitutionnel* geeft daarbij het vertrouwen te kennen, dat kardinaal Antonelli aan het billijk verlangen van den hertog de Grammont wel alle regt zal laten wedervaren.

— Sedert verscheidene dagen worden, natuurlijk met vergunning onzer regering, in onze kustplaatsen matrozen aangeworven voor de Sardinische marine, terwijl aan de vrijwilligers een vrij groot handgeld verstrekt wordt met eene soldij van 30 francs per maand. Men beweert dat op die wijze Sardinie bereids vele vrijwilligers in Frankrijk heeft aangeworven.

— De vice-admiraal le Barbier de Tinan, die met een deel van zijn eskader zich voor Gaëta bevindt, heeft, naar men verneemt, koning Frans doen weten, dat hij niet dulden zal dat aan de zeezijde en enkel schot tegen de vesting wordt gelost. De Engelsche admiraal Meundy bevindt zich insgelijks met een deel van de onder zijne bevelen staande zeemagt voor Gaëta.

DUITSCHLAND.

— De officiële *Wiener Zeitung* maakt onder dagteeking van den 20sten October ook een keizerlijk patent bekend, aangaande het statuut van de landsvertegenwoordiging in Stiermarken. De landdag in dat gewest zal namelijk zamengestel worden uit 6 vertegenwoordigers van de geestelijkheid, uit 12 vertegenwoordigers van de groote grondeigenaren en van den adel, uit 10 vertegenwoordigers van de landsheerlijke steden uit 2 vertegenwoordigers van de kamers van koophandel. De overige gemeenten worden vertegenwoordigd door 12 afgevaardigden. In het geheel zal de landdag bestaan uit 42 leden, waarvan 40 worden gekozen. De president van den landdag wordt door den keizer benoemd en voert den titel van hoofdman des landdags.

Bij het landsstatuut voor Karinthië is bepaald dat het aantal afgevaardigden van dat gewest 36 zal bedragen, waartoe gekozen zullen worden door de geestelijkheid 5; door de erfelijke grondeigenaren 8; door de eigenaren van bergwerken 3; door de steden 6; door de kamers van koophandel 2 en door de plattelands-gemeenten 12. De werkking van den landdag, alsmede van de wijze stemming, is gelijk aan die voor Stiermarker, doch de census is iets lager.

De *Ostdeutsche Post* verzekert, op grond van eene correspondentie uit Pesth, dat de Hongaarsche landdag eerst over zes maanden zal kunnen bijeenkomen.

De *Wiener Ztg.* behelst het keizerlijk besluit van 30 Oct., houdende de benoemingen tot de hooge waardigheden in Hongarije. Het lid van den rijksraad Maylath is benoemd tot *Tavernicorum regalium magister*; graaf Frans Zichy Jr. tot opperkamerheer; graaf Andrassy tot opperschenker; de heer Barkoczy tot grootmeester. Voorts worden 39 personen tot den gravenstand verheven en zes personen tot referendarissen bij de hof kanselarij benoemd, waaronder de hofraad Zsedenyi en de bisschop Korizmics.

De keizer is den 26 Oct. uit Warschau te Weenen teruggekomen. De keizerin lijdt aan eene borstkwaal en zal op raad van hare geneesheeren, eenigen tijd op het eiland Madeira gaan doorbrengen.

De generaal Benedek is als landvoogd van Hongarije afgetreden en met het opperkommando in het Venetiaansche belast. Hij is ontwijfelbaar de beste van al de Oosterrijksche generaals.

Volgens uit Venetie ontvangen berigten, zijn de officieren der Oosterrijksche genie voornemens, ter verdediging der stad, in de Lagunen electrische helsche machines onder water te plaatsen, op de zelfde wijze als dit tijdens den Oosterschen oorlog bij Kroonstadt heeft plaats gehad. Naar men verneemt, heeft de uitvinder dezer cocstructien sedert dien tijd in zijn stelsel belangrijke verbeteringen aangebragt. Wat voorts de verdere krijgstoerustingen betreft, daaromtrent wordt gemeld, dat de Oostenrijksche troepen die naar Italie bestemd waren, langs den weg van Weenen naar Triest en in Italiaansch Tyrol geëchelonneerd zijn. Het Oostenrijksche gouvernement, hetwelk tevens in den laatsen veldtogt heeft ondervonden, dat het materiel zijner armee en vooral de artillerie, veel te wenschen overliet, heeft daarin eene aanmerkelijke wijzingen gemaakt. Te London en elders heeft het zich dezer dagen een aantal heelkundige instrumenten en andere benoodigdheden voor de geneeskundige dienst aangeschaft. Ten slotte wordt in die berigten ook medegedeeld, dat te Venetie de meest mogelijke gestrengheid ten aanzien der vreemdelingen wordt in acht genomen.

ITALIE.

De troepen van Garibaldi, ondersteund door de Piemontesche krijgsmagt, zijn eenige dagen geleden de Garigliano gepasseerd, na alvorens de Bourbonsche krijgsbenden een gevoelige nederlaag te hebben toegebragt, waarbij de laatsten veel oorlogsmaterieel in den steek hebben gelaten.

Eene bijzonderheid die aandacht verdient, is, dat de Sardinische marine deel aan dit gevecht genomen heeft. Hieruit blijkt dat het Fransche escader voor Gaëta ditmaal de Sardinische schepen niet belet heeft de operatien te land te ondersteunen.

Dit komt ook overeen met de verklaring, welke door Par[...] sche dagbladen gegeven wordt aan de houding van dat eskad[...] toen het onlangs een aanval van de zeezijde op Gaëta belet[...] Men zegt namelijk, dat keizer Napoleon, door de zee voor k[...] ning Frans open te houden, heeft willen voorkomen, dat hij [...] zijne familie in handen der revolutie zou vallen en dat de Fra[...] sche admiraal de orders daartoe aanvankelijk in een te ruim[...] zin heeft opgevat.

De uitslag der stemming in het koningrijk der Beide Sicilie[...] betreffende de aanhechting bij Sardinie, hebben wij in o[...] Overzigt reeds opgegeven. Dientengevolge heeft koning Vi[...] tor Emanuel onder de toejuichingen der bevolking den 8st[...] dezer zijn intrede te Napels gedaan. Hij heeft bij die gelege[...] heid eene proclamatie uitgevaardigd, die tevens als een man[...] fest aan Europa moet dienen.

Het *Journal des Debats* deelt eene correspondentie uit Na[...] pels mede, waarin omtrent de eerste ontmoeting tusschen ko[...] ning Victor Emanuel en Garibaldi op Napelsch grondgebie[...] het navolgende wordt medegedeeld:

Garibaldi, in den avond van 24 October in eene herberg aa[...] den weg van Teano naar Speranzano aangekomen zijnde bl[...] aldaar overnachten. Reeds vroeg in den morgen ontving h[...] berigt dat generaal Cialdini tot op ongeveer een uur en d[...] koning tot op anderhalf uur afstands van daar genaderd wa[...] Oogenblikkelijk begaf hij zich met zijn staf op weg en kwam h[...] dan ook ongeveer drie kwartier later de Piemontesche korps[...] tegen. Deze presenteerden voor hem het geweer, terwijl Cialdi[...] hem te gemoet kwam rijden en de beide legerhoofden elkand[...] omarmden. Doch terstond sprong Garibaldi weer in den zad[...] en reed naar den koning, die aan het hoofd eener divisie in d[...] verte volgde. Zoodra Victor Emanuel in de verte de roode kle[...] len in het gezigt kreeg, nam hij zijn kijker en naauwelijks ha[...] hij Garibaldi bespeurd, of hij reed spoorlags op hem toe. Ga[...] ribaldi deed dit van zijn kant insgelijks. Toen hij den koning[...] tot om omstreeks tien schreden genaderd was, riepen zijn[...] officieren, in vereeniging met die des konings: *Lev[...] Victor Emanuel!* Garibaldi bleef censklaps staan, nam zij[...] hoed af en voegde er op een krachtigen toon bij: *„Koning va[...] Italie!"* Z. M. salueerde naar militair gebruik, reikte Garibal[...] di de hand toe, riep met eene blijkbaar bewogen stem: „Ik[...] dank u!" en beiden bleven hand in hand eenig oogenblikke[...] stilzwijgend staan.

Gedurende een kwartier uurs, altoos in gesprek en elkander[...] vriendschappelijke de hand gevende, reden zij voorwaarts. He[...] gevolg des konings mengde zich in dat van Garibaldi en volg[...] de hen op eenigen afstand. De koning werd gevolgd door vier[...] regementen van linie, vier regementen kavallerie, te zamen te[...] sterkte van 30,000 man, benevens zestig stukken geschut, terwijl Garibaldi 7000 man bij zich had. Vóór de aankomst te[...] Teano liet de koning halt houden en een gedeelte zijner korpsen[...] voor zich en Garibaldi defileren, ten einde al de manschappen[...] zouden kunnen zien op welk een vertrouwelijken voet de dictator met hem stond. Vervolgens passeerde hij eene revue over[...] de brigade Bixio en werd geestdrift in de hoogste geestdrift begroet met den kreet: *„Leve de koning van Italie!"* Intusschen verliep de voormiddag en ten 12 ure begaf zich de koning naar Teano, terwijl Garibaldi naar Calvi op marsch ging.

Na ongeveer een uur oponthoud te Teano liet de koning twee regementen en eene halve batterij naar de Garigliano oprukken en stelde zich op nieuw aan het hoofd dezer troepen. Aan de benedenste helling van den berg San Giulano bij het gehucht Sessa, stuitte hij op 16 bataillons Napelsche jagers, die achter het geboomte en de gebouwen verborgen, de Piemontezen stonden af te wachten. Deze schaarden zich in peletons en het geweervuur begon, waarbij het niet onopgemerkt bleef, dat de Napelsche geweren beter schenen te zijn en werkelijk veel verder droegen dan de Piemonteesche. Tengevolge daarvan werden er aan de zijde der laatstgenoemden dan ook een groot aantal manschappen gewond, waarom Victor Emanuel bevel gaf het vuren te staken en den vijand met de bajonet uit zijne positien te verdrijven. Dit gebeurde en weldra waren de Napelschen genoodzaakt, met achterlating van een aantal gevangenen en dooden, te wijken. Aan hunne zijde waren er evenwel minder dooden gevallen dan die der Piemontezen.

Laatste Berigten.

BUITENLAND.

De Turinsche bladen melden, dat Gaëta van de landzijde ingesloten blijft.

De *Opinione* deelt eene proclamatie mede van koning Victor Emanuel van de bevolking van Napels en Sicilie, waarin hij verklaart het souverein gezag van de Beide Sicilien, hem door het algemeen stemregt opgedragen aan te nemen.

De bekende admiraal sir Charles Napier is overleden.

Bij de beraadslagingen in de Spaansche Cortes over het voorstel van eenige leden, volgens hetwelk de Cortes verklaren, aan de regering al hare ondersteuning te zullen geven, indien laatstgemelde de regten van den paus met alle middelen verdedigt en beschermt, heeft de minister-president, de maarschalk O'Donnell verklaard, dat Spanje niet voornemens is zijne onzijdigheid vaarwel te zeggen. De minister voegde er echter bij, dat zoo de Italiaansche aangelegenheden op een conges mogten worden geregeld en Spanje daarop zal worden toegelaten, het alsdan met warmte de zaak van den Heilgen vader zal bepleiten. Hij verzocht voorts het congres om het voorstel van de bedoelde leden niet in overweging te nemen. Hierna is het door dezen ingetrokken, uit vrees dat zij eene al te groote nederlaag zouden lijden.

Op 5dezer is de Saksische landdag geopend. In de troonrede worden de gunstige staat van 's lands finantien en de bloei van handel en alle takken van nijverheid geroemd. Ten aanzien der politieke aangelegenheden maant de koning de vertegenwoordiging aan, om bij de schending, waaraan men thans het volken regt onderworpen ziet, zich nauw aan te sluiten bij alle Duitsche regeringen op den weg van het regt. De koning verklaart voorts, bij zijne Duitsche bondgenooten dezelfde gezindheid te ebben waargenomen. Voor het overige is de regering voornemens de ontwikkeling der Duitsche aangelegenheden in bondgenootschappelijken zin met kracht te bevorderen.

De Zweedsche Stenden zijn den 30sten October gesloten. Bij dii gelegenheid heeft de koning eene rede gehouden, waarin hij onderanderen gewezen heeft op de op zijn last bij de vertegenwoordiging ingediende en door dezen aangenomen wet betreffende het onderwerp der godsdienstige verdraagzaamheid. Indien, zeide de koning, deze wet toegepast wordt volgens den geest, waarin zij opgesteld is, dat is, volgens den geest van volledige verdraagzaamheid, dan zal voldaan zijn aan de billijke wenschen naar vrijheid van geloofsbelijdenis, welke tot dus verre ontzegd was aan de gezinden, welke niet tot de staatskerk behooren.

Van elk ongeteekend artikel in het Samarangsch Advertentie-Blad voorkomende, hetwelk geen bloote nieuwstijding of aankondiging bevat is de schrijver voor de wet

J. H. DE GROOT.

Gedrukt en Uitgegeven bij de Groot, Kolff & Co., Samarang.